

Uutta ja kunnista

Wirtta,

Ensimmäinen.

Sitä surkuteldawasta raskasta vaesarest, Joka
 sinä 8 p. Kesä Kuusa Vuonna 1734 Uskelan
 Pitäjässä, Erinnoittain Enä Kirkon Läänissä,
 Yellot surkiast maahan löi; Opiri ja synnin
 Parittamiseri, Yhdellä Nuorukaisella samassa
 seurakunnassa, Eokon pandu, kuin on:

Woi! mitäs sielun huutelet / Ja re.

W. K. Minun sielun jälkeen nyt pujan.

Mixis siis ihmiset nurisewat heidän eläisänsä:
 J. Kainen nuriskaa hänen syndejänsä vastaan.
 Jer. walit. wir. 3. v. 39.

Sinun pahudes tähden sinua nuhdellän, ja si-
 nun tottelemattomuudes tähden sinua kivitetaan.
 Jer. 8. v. 19.

Wälä wääräyttä, niin ei sinulle wahingota
 tapahdu. Eyt. 1. v. 2.

Toineit.

O mailman pahus suuri? re.

W. K. Hädäsän huudan HEKra.

LUNGA Prändäty.

Ensimmäinen.

B. 1. Minun sielun jälkeen nyt pian,
Woi! mitäs Sielun huutelet, Ja
 walitat niin waikasti? **W**oi, mitäs
 muotos muuttelet, Ja itket ai-
 wan haikasti? **M**ix olet noin nyt lewo-
 toin, Käsiäs myös sinu tänn heität,
 Maahan kazon luondos wastoin, Kä-
 wos Nuringold peität?

2. **S**y on minull kyll kuitutta, Ja
 murhen wirttä laulla, **S**y on minull kyll
 ruitutta, Ja surun nuotti paaha, **S**y
 on minull joka siwull: **S**ill **H**erra nu-
 lens ambuis, **P**eldoni pääll, siellä ja
 tääll, **S**iis ilo minus sammuis.

3. **K**oska Tulo jo rupeisi kaunista ku-
 koistaman, **J**ost' mä, waimon ja lapsent,
 Luulimma einem saawan Niin **H**erra
 suur kaik tyyni juur, **M**urskuigi rikki
 hakkais, **N**isun, **R**ukin, kaik myös muut
 niin, **S**urkiasti maahan trampais.

4. **K**aket olit aiwan suuret, **J**otk äkisti
 alas tulit, **S**entähd' ei jään muut kuin
 juuret, **P**aikkan kubun ne kulijt; **K**alat
 myöskin loi pyöräkin, **J**otka surimmat
 olit; **M**utt pienet ne ei kestänet, **W**aan
 perät poses kuolit.

5. **K**aket

5. Kaket maan walkioy lakaisit, Joit
paruld oli sangen, Ja päiwäll kolmanell
makaisit, Siin kuhung' olit langen' Yet-
mui tuli, wettä tuli, Niin Ett sillatkin
siirsi, Aidat ois ja myös Jois, paikoi-
stans poisies kiersi.

6. Tämä niin paljo matkan saat, Lää-
nisa Enä Kirkon, Et hän Tulon niin
maahan kaas, Ettei se enä wirgon;
Waan tändyi lyyd Gländen syöd, Ne
jälken jäänet sänget; Ja nyt einettäm e-
simän, Täyty mekähän änet.

7. Mutta jo männytkin puuttuwat,
Mekän korwes ja mäell, Sill sin men-
nän kyll puttumat, Joukottain kaikell
wäell, Kewiemb tämä liene wähä, Kuin
kolt maantielle, käändy, Lasten kansa
arwollansa, Ja siellä nätkän näändy.

8. Tätä tekemän totijest, Meit Her-
ran wisa waati, Koska hän myöskin pi-
kaijest, Karjamme wäbär saatti, Rutoll
julmass, taudill tuimall, Joka maan alla
ratti, Wajot Härkäm, niin myös Leh-
mäm: Siis parkki syöd' on patti.

9. Niika jo waati kulkwämän, Mutt
siemend ei ol huomas, Kulkwän jäll kaste
kündämän, Waan Juhkamaka kuopas,
Jos

Jos it' wedam joka erän, Boiman se
poies wiepi: Sill parcki rakk' riefkata
paitz, Lihan päaldämme shöpi.

10. Maiden kandaja kuopasa, Synwäs
maan alla maka; Sentähden täntu huo-
kata, Ett kaikist olen wapa. Nyt täntu
mun kyll kuivall suull, Punu kuoren
päälle purra Waike' huutelen ja rukoi-
len, En sa, waan se on turha.

11. Jo mä nyt, rakas Sieluni, D-
len kyll kuulla saanut, Mingä tähden ja
luisani, Surusa olet maanut: Waike-
nyt ja kulle Synt, Jota sun suremahan,
Pitäpi täill, kaikell wäell, Langeten
rakk' maahan.

12. Syndiäs sielun murhajat, Surei-
le sinä aina Syndiäs Karjas surmajat,
Kynneleill alas paina Syndiäs myös,
joka sun Työs, Pelkosas turhoy teki,
Etke hartast, walit raskast, Se leiwän
suustas weti.

13. Tain wihauwen ajaisen, Herra
sun pääles heitti, Ettei sinua ijainen,
Sammuttamaton liekki, Syndeis täh-
den, pirun nähden, Helwetiin järwes pai-
stais; Waan ett Sielus ijät ilos, Tai-
wan herkkuiq mastais.

14. Rakk

14. Rakas, kuing Herra etelle, Mu-
tuuttas kaitill tawoill, Ihens wihaisek
teettele, Enöden sinua wainwoill, Et kää-
nwisit ja wäänqisit, Pois sieldä lawiald
tieldä, Joka Sielun paistir pirun, Hel-
wetin Tuleen riendä.

15. Ah! tee sentähden katumus, Pois
synnin' tieldä wäänny; Tee myös ri-
oikia parannus, Ja HERRan tygön
käänny Un wigan suut ja älä suut'
Waiikka se wäbä löypi, Ei taya, waan
juur wapan Ilon sisälle wiepi.

16. Kistin all älä sano sä: Jö HEr-
ra on mun hylkän, Näin onnetoin nyt
olen mä, Et mistän olen Nlkan Waan
tiedä se ja hawaihe, Ett HERRa omi-
ans täällä Kurittele, rasittele, Ja wi-
mein säästä siellä.

17. Sano sentähden päätörey: Riitos
sull rakas Jsa, Edestä tain kuritur's,
Jong all sä minull lisä, Min kärsimyst
ja tyttimyst, Ja pääst viimein pois wai-
wast, Pyhäis pariin woiton Saliin, I-
lon ja riemun Laiwas!

Tolmen.

Mykyisen ajan

Suruttomudest.

Surutoin Synnin oija,
Korin kuollen maka kurja,
Eikä kuule kaikkunata,
Vaimenitren paubinata,
Ehk' ajat on muuttuwaifet.
Pian täällä puuttuwaifet;
Kuiteng kuorsu kuolemasa,
Huoku Helwetin haudasa

HEräsä sinä ioka makat/
Ja nouse kuolluista/
Niin Iesus sinua
ylös walaise.

Pawalin Epistolat Epheserein tygö 5. lugus
Weisatan kuin,

Hädäsän huudan HERRA, ic.

DMailman pahus suuri? Sill ele-
tan surutoin, Ja maatan synneis
korin, Juur aiwan murhetoin! Waikk'
kuinga HERRA uhka Wihans hirmui-
sudell, Sanans palweljain kautta, Jotk
paroiwat kyyneleit.

2. Ah! sy on surkia aiwan, Näin wai-
tiast

kiast walitta, Ett HErran Sana turhan,
Kansalle saarnatan, Kosk ei he waari o-
ta, Ehk kuinga neuwotan, Waan kilwan
synncis kofta, Pain helwetti juostan.

3. Woi waarallista aika Mihin' o-
lem elänet. Sill waitka kunga paikkan,
Nyt ikes kääändänet, Niin hawaitet ja
näet, Ett ajat wiimeiset, On meitä lä-
hestynet, Ja eletän syndisest.

4. Ah woi woi minua waiwaist! Sill
peltän wapisen; Ett HErra Jumal Tai-
wast, Wihaan sytty hirmuisen. Ah! eikös
Christit rakas, Sy ol jo peljätä, Kosk
synnit joka paikas, Wallan saa walita,

5. Ah woi meit onnettomit, Ett (ain)
eläm surutoin, Ja makam synnis kowin,
Mailmas murhetoin. Kuing HErran il-
mestystä, Tääll mahdam odotta, Ja rie-
mi Taiwallista, Gloisest toiwotta?

6. O HErra korkia Taiwan, Sä
juuri Jumal, Kat' armiaist päälle wai-
wan, Kuin olem ansain synneillä! Ja
älä an meidän hukku, All wihas hir-
muisen, Kans kuollon kaubian nukku,
Jtkun juur ijäisen.

7. Ah Christityt kaike rakkat, Siis
waarin ottakat; Ja olkat aina walpat:
Juur

Jumr hartast rukoukat: Ett Herrä olis
wielä, Lepynen Jumala, Eijä hirmui-
sudeid meitä, Täällä tahdois kohdata.

8. Ujat kyll Christit rakas, Jo näjet
muntuwan, Jos eunätät wiel takas,
Pitaisest kahoman, Waan kuiteng' neu-
wo paras, Ett hyljät mailman, Ja
pyydät tulla Taiwas, Jjaisen kunnian.

9. Ah! aatuas on se sielu, Joll om-
bi mailmas, Or wilpitöinen halu, Esi-
riemu Taiwas; He saawat wihdoit
wähdä, Karikan haat kaunit, Jotk uskon
kautta täällä, Sen onnen käsitit.

LD P P U.

